

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย การจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ

(Convention on the Elimination of all Forms of Racial Discrimination – CERD)

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

โดยพิจารณาว่า กฎบัตรสหประชาชาติตั้งอยู่บนหลักการของศักดิ์ศรีและความเสมอภาคของมนุษย์ทั้งหมด และโดยพิจารณาว่า รัฐสมาชิกได้ประกาศตนที่จะร่วมกันดำเนินการ โดยร่วมมือกับสหประชาชาติ ให้บรรลุถึงเจตนารมณ์ประการหนึ่งของสหประชาชาติในอันที่จะส่งเสริมและสนับสนุนความเคารพและนับถือในสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทั้งหมด โดยไม่มีการจำแนกความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา

โดยพิจารณาว่า ปริญญาสาทว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติประกาศว่ามนุษย์ทั้งหมดเกิดขึ้นมาอิสระและเสมอภาคในศักดิ์ศรีและสิทธิ และทุกคนมีความชอบธรรมที่จะมีสิทธิและเสรีภาพซึ่งได้ระบุไว้ในปฏิญญาฯ โดยไม่มีการจำแนกความแตกต่างใด ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว และชาติกำเนิด

โดยพิจารณาว่า มนุษย์ทั้งหมดเสมอภาคกันตามกฎหมาย และมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ และจากการกระตุนใด ๆ อันอาจก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติ

โดยพิจารณาว่า สหประชาชาติได้ประณามลัทธิล่าอาณานิคม และการปฏิบัติใด ๆ อันก่อให้เกิดการแบ่งแยกและการเลือกปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบหรือในแห่งหนใด และว่าปฏิญญาดังกล่าวด้วยการคืนเอกราชให้แก่ประเทศและกลุ่มชนที่ตกเป็นอาณานิคม ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2503 (ข้อมติสมัชชาสหประชาชาติที่ 1514 (XV)) ได้ยืนยันและประกาศอย่างหนักแน่นถึงความจำเป็นที่จะต้องล้มล้างการแบ่งแยกและการเลือกปฏิบัติใด ๆ อย่างรวดเร็ว และโดยไม่มีเงื่อนไข

โดยพิจารณาว่า ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ ลงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2506 (ข้อมติสมัชชาสหประชาชาติที่ 1904 (XVIII)) ยืนยันอย่างหนักแน่นถึงความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติที่มีอยู่ทั่วโลกในทุกรูปแบบและทุกแง่มุม และการสร้างเสริมความเข้าใจและความเคารพในศักดิ์ศรีของมนุษย์

เชื่อมั่นว่า ลัทธิใด ๆ ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความคิดที่ว่าคนเชื้อชาติหนึ่งเชื้อชาติใดเหนือกว่าชนเชื้อชาติอื่นเป็นความคิดที่ผิดในทางวิทยาศาสตร์ และในทางจริยธรรมของสังคม ทั้งยังเป็นลัทธิที่ยุติธรรมและอันตราย และไม่มีเหตุผลใด ๆ ที่อาจรองรับการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติได้ ไม่ว่าจะในทางทฤษฎีหรือในทางปฏิบัติไม่ว่าจะแห่งหนใด

ยืนยันว่า การเลือกปฏิบัติระหว่างมนุษย์บนพื้นฐานของเชื้อชาติ สีผิว และเผ่าพันธุ์กำเนิดเป็นอุปสรรคประการหนึ่งต่อความสัมพันธ์ฉันมิตรและสันติภาพระหว่างชาติ และอาจก่อกวนความสงบสุขและสวัสดิภาพในหมู่ชน และความสมานฉันท์ระหว่างผู้ที่อาศัยอยู่เคียงข้างกันแม้แต่ภายในรัฐหนึ่งรัฐเดียวกัน

เชื่อมั่นว่า การคงอยู่ของอุปสรรคขวางกั้นทางเชื้อชาติไม่สอดคล้องอย่างยิ่งกับอุดมการณ์ของสังคมมนุษย์ใด ๆ

หวั่นวิตก ต่อการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ซึ่งยังคงมีปรากฏให้เห็นได้เด่นชัดในพื้นที่บางแห่งในโลกนี้ และต่อ นโยบายของรัฐซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเหนือกว่าทางเชื้อชาติหรือความรังเกียจเคียดจัญท์ อาทิ นโยบายแบ่งแยกผิวใน แอฟริกาใต้ การแบ่งแยกกลุ่ม และการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

มุ่งมั่น ที่จะจัดให้มีมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นในอันที่จะจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบและทุกแง่มุม อย่างเร่งด่วน ตลอดจนป้องกันและต่อสู้กับลัทธิและแนวปฏิบัติใด ๆ ที่เป็นไปในการเหยียดผิว เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ระหว่างเชื้อชาติต่าง ๆ และสร้างประชาคมระหว่างประเทศที่ปราศจากการแบ่งแยกทางเชื้อชาติ และการเลือกปฏิบัติทางเชื้อ ชาติในทุกรูปแบบ

ตระหนักถึง อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและการประกอบอาชีพ ซึ่งได้รับการรับรองจาก องค์การแรงงานระหว่างประเทศ เมื่อปี 2501 และอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางการศึกษา ซึ่งได้รับการ รับรองโดยองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ เมื่อปี 2503

ปรารถนา ที่จะอนุวัติหลักการซึ่งปรากฏอยู่ในปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ในทุกรูปแบบ และประกันให้มีการจัดวางมาตรการที่เป็นรูปธรรมเพื่อการอนุวัติการดังกล่าว

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ภาค 1

ข้อ 1

1. ในอนุสัญญานี้ คำว่า “การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ” จะหมายถึง การจำแนก การกีดกัน การจำกัด หรือการเลือก โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของเชื้อชาติ สีผิว เชื้อสายหรือชาติกำเนิดหรือเผ่าพันธุ์กำเนิด ซึ่งมีเจตนาหรือมีผลให้เกิดการระงับหรือ กีดกันการเคารพสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และในด้าน อื่น ๆ ของการดำรงชีวิตในสังคม รวมทั้งการระงับหรือกีดกันการใช้สิทธิเหล่านั้นอย่างเสมอภาคของบุคคล

2. อนุสัญญานี้ จะไม่ใช้กับการจำแนก การกีดกัน การจำกัด หรือการเลือก โดยรัฐภาคีของอนุสัญญานี้ ระหว่าง พลเมืองและบุคคลที่มีชาวพลเมือง

3. จะตีความอนุสัญญานี้ไปในทางที่กระทบต่อข้อบทของกฎหมายในของรัฐภาคีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเชื้อชาติ สัญชาติ และการให้สัญชาติไม่ได้ หากข้อบทนั้น ๆ มิได้เลือกปฏิบัติต่อชนเชื้อชาติหนึ่งเชื้อชาติใดโดยเฉพาะ

4. มาตรการพิเศษที่จัดให้มีขึ้นตามความจำเป็น โดยมีเจตนาเพื่อประกันให้มีความก้าวหน้าอย่างเพียงพอในหมู่ชน บางเชื้อชาติหรือบางเผ่าพันธุ์ หรือบุคคลบางกลุ่มที่ต้องการความคุ้มครอง เพื่อให้กลุ่มหรือบุคคลเหล่านั้น ได้มีสิทธิ มนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอย่างเสมอภาค จะไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ทั้งนี้ มาตรการดังกล่าวต้องไม่ ก่อให้เกิดการขั้วรังไว้ซึ่งสิทธิที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มชนเชื้อชาติต่าง ๆ และจะไม่คงอยู่ต่อไปภายหลังจากที่ได้บรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แล้ว

ข้อ 2

1. รัฐภาคีประณามการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ และจะจัดให้มีนโยบายที่จะจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุก รูปแบบ และส่งเสริมความเข้าใจระหว่างชนทุกเชื้อชาติโดยวิธีการที่เหมาะสมและไม่รีรอ และเพื่อการนี้

(ก) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะไม่กระทำการใด ๆ ที่จะเป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคล กลุ่มบุคคล หรือ สถาบัน และจะประกันว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคน และสถาบันของรัฐทุกแห่งทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น จะ ปฏิบัติตามพันธกรณีนี้

(ข) รัฐภาคีจะไม่อุปถัมภ์ ช่วยเหลือ หรือสนับสนุนการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ โดยบุคคลหรือ องค์กรใด

(ค) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อทบทวนนโยบายของรัฐบาล ทั้ง ในกรอบแห่งชาติและระดับท้องถิ่น และแก้ไข เพิกถอนหรือยกเลิกกฎหมายหรือกฎระเบียบใด ๆ ที่มีผลก่อให้เกิด หรือแพร่ขยายการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติไม่ว่าในที่ใดก็ตาม

(ง) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะห้ามและยกเลิกการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติโดยบุคคล กลุ่ม หรือองค์กร โดยวิธีการอันเหมาะสม ซึ่งรวมทั้งการออกกฎหมายที่ใช้ตามความจำเป็นของสถานการณ์

(จ) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรที่มุ่งประสานหลายเชื้อชาติเข้า ด้วยกันและการดำเนินการเคลื่อนไหว และการกระทำใด ๆ ในอันที่จะขจัดอุปสรรคขวางกั้นทางเชื้อชาติตาม ความเหมาะสม และจะไม่สนับสนุนการกระทำใด ๆ อันมีแนวโน้มที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้การ แบ่งแยกทางเชื้อชาติ

2. เมื่อสถานการณ์เหมาะสม และโดยคำนึงถึงด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และอื่น ๆ รัฐภาคีจะจัดให้มี มาตรการพิเศษและเป็นรูปธรรมเพื่อประกันให้มีการพัฒนาอย่างพอเพียงและให้การคุ้มครองแก่กลุ่มชนหรือบุคคลบางเชื้อ ชาติ โดยมีเจตนาที่ประกันให้บุคคลเหล่านั้นมีสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอย่างสมบูรณ์และอย่างเสมอ ภาค ทั้งนี้ มาตรการเหล่านี้จะต้องไม่ก่อให้เกิดการแบ่งแยกสิทธิที่ไม่เท่าเทียมกันสำหรับกลุ่มชนต่างเชื้อชาติอย่างต่อเนื่อง ภายหลังจากที่ได้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นแล้ว

ข้อ 3

รัฐภาคีประณามอย่างยิ่งต่อการแบ่งแยกทางเชื้อชาติและลัทธิแบ่งแยกผิว และจะป้องกัน ห้าม และจัดการปฏิบัติ ทั้งมวลในลักษณะนี้ในเขตอาณาของตน

ข้อ 4

รัฐภาคีประณามการ โฆษณาชวนเชื่อทั้งมวลและองค์กรทั้งปวงที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความคิดหรือทฤษฎีของ ความเหนือกว่าของชนชาติหนึ่งชนชาติใดหรือของกลุ่มบุคคลตามสีผิวหรือเผ่าพันธุ์กำเนิด หรือที่พยายามให้เหตุผลรองรับ หรือส่งเสริมความเกลียดชังระหว่างเชื้อชาติหรือการเลือกปฏิบัติในรูปแบบใดก็ตาม และตกลงที่จะจัดให้มีมาตรการใน

ทางบวกในพื้นที่ที่จะจัดการกระตุ้นหรือการกระทำที่เลือกปฏิบัติและเพื่อการนี้จะดำเนินการต่าง ๆ โดยคำนึงถึงหลักการที่ปรากฏอยู่ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติและสิทธิต่าง ๆ ที่ได้ระบุในข้อ 5 ของอนุสัญญาฯ นี้ ซึ่งรวมถึง

(ก) จะประกาศให้การเผยแพร่ความคิดที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเหนือกว่าทางเชื้อชาติ หรือความเกลียดชังอันเกิดจากความแตกต่างทางเชื้อชาติ การช่วยกระตุ้นให้เกิดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ และการกระทำรุนแรงหรือกระตุ้นให้เกิดการกระทำรุนแรงนั้นต่อชนเชื้อชาติหนึ่งเชื้อชาติใดหรือกลุ่มบุคคลที่มีสีผิวอื่นหรือเผ่าพันธุ์กำเนิดอื่น ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนทางการเงินต่อกิจกรรมชาตินิยม เป็นการกระทำที่ต้องได้รับโทษตามกฎหมาย

(ข) จะประกาศให้องค์กร กิจกรรมจัดตั้ง และกิจกรรมโฆษณาชวนเชื่ออื่น ๆ ทั้งปวงที่ส่งเสริมและกระตุ้นการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติเป็นสิ่งผิดกฎหมายและต้องห้าม และให้การเข้าร่วมในองค์กรหรือกิจกรรมเหล่านั้น เป็นการกระทำที่ต้องได้รับโทษตามกฎหมาย

(ค) จะไม่อนุญาตให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือขององค์กรของรัฐ ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้มีการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

ข้อ 5

เพื่อให้สอดคล้องตามพันธกรณีพื้นฐานที่ได้จัดวางไว้ตามข้อ 2 ของอนุสัญญาฯ นี้ รัฐภาคีจะห้ามและจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติทุกรูปแบบ และจะประกันสิทธิของทุกคนให้มีความเสมอภาคกันตามกฎหมาย โดยไม่จำแนกตามเชื้อชาติ สีผิว หรือชาติหรือเผ่าพันธุ์กำเนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการใช้สิทธิดังต่อไปนี้

(ก) สิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติต่ออย่างเท่าเทียมกันภายใต้ศาลและองค์กรอื่น ๆ ทั้งปวง ในกระบวนการยุติธรรม

(ข) สิทธิที่บุคคลจะได้รับสวัสดิภาพและการคุ้มครองโดยรัฐให้รอดพ้นจากความรุนแรงหรือการทำร้ายร่างกาย ไม่ว่าจะโดยการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือโดยกลุ่มบุคคลหรือสถาบันใดก็ตาม

(ค) สิทธิทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิทธิที่จะเข้าร่วมในการเลือกตั้ง การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งและการสมัครรับเลือกตั้ง โดยอยู่บนพื้นฐานของการใช้สิทธิอย่างทั่วถึงและเสมอภาคกัน การเข้าร่วมในรัฐบาล และการเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมสาธารณะในทุกๆ ระดับ และความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการสาธารณะ

(ง) สิทธิพลเมืองอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(1) สิทธิในการมีเสรีภาพในการโยกย้ายและในการพำนักอาศัยภายในเขตแดนของรัฐ

(2) สิทธิในการเดินทางออกจากประเทศหนึ่งประเทศใด รวมทั้งประเทศของตน และในอันที่จะกลับคืนมาประเทศตน

(3) สิทธิในการครองสัญชาติ

(4) สิทธิในการสมรสและการเลือกคู่สมรส

- (5) สิทธิในการครอบครองทรัพย์สิน ทั้งโดยส่วนตัวและโดยร่วมกับบุคคลอื่น
 - (6) สิทธิในการรับมรดก
 - (7) สิทธิในการมีเสรีภาพทางความนึกคิด ความสำนึก และศาสนา
 - (8) สิทธิในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก
 - (9) สิทธิในการชุมนุมอย่างสงบและการรวมกลุ่ม
- (จ) สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(1) สิทธิในการมีงานทำ ในการเลือกงานอย่างเสรี ในการมีสภาพในการทำงานที่เหมาะสมและน่าพอใจ ในการได้รับการคุ้มครองจากสภาพการตกงาน ในการได้รับค่าจ้างที่เท่าเทียมกันกับงานที่ทำในระดับเดียวกัน ในการได้รับผลตอบแทนที่ยุติธรรมและน่าพอใจ

- (2) สิทธิในการจัดตั้งและเข้าร่วมสหภาพแรงงาน
- (3) สิทธิในการมีที่อยู่อาศัย
- (4) สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุข การดูแลทางการแพทย์ การประกันสังคม และการบริการทางสังคม
- (5) สิทธิในการได้รับการศึกษาและการฝึกอบรม
- (6) สิทธิในการเข้าร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างเท่าเทียมกัน

(ข) สิทธิในการเข้าถึงสถานที่หรือบริการใด ๆ ที่มีไว้สำหรับสาธารณชน เช่น การเดินทางขนส่ง โรงแรม ร้านอาหาร ร้านกาแฟ โรงละคร และสวนสาธารณะ

ข้อ 6

รัฐภาคีจะรับประกันต่อทุกคนในเขตอาณาที่จะได้รับการคุ้มครองและการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพ โดยผ่านศาลระดับชาติและองค์กรของรัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ต่อการกระทำใด ๆ อันเป็นการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ซึ่งได้ละเมิดต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลนั้น อันไม่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ และสิทธิในอันที่จะขอจากศาลนั้น การทดแทนอย่างยุติธรรมและพอเพียงและการชดใช้ความเสียหายอันเป็นผลจากการเลือกปฏิบัตินั้น

ข้อ 7

รัฐภาคีจะจัดให้มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพและอย่างทันที โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาการสอน การศึกษา วัฒนธรรมและสารสนเทศ โดยมุ่งหมายที่จะต่อสู้กับการมีอคติอันนำไปสู่การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ และเพื่อสร้างเสริมความเข้าใจ ชันติธรรมและมิตรไมตรีระหว่างชาติต่าง ๆ และระหว่างกลุ่มชนเชื้อชาติ และเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ และเพื่อแพร่ขยาย

เจตนารมณ์ และหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ปฏิญญา
สหประชาชาติว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ และอนุสัญญา

ภาค 2

ข้อ 8

1. จะมีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า คณะกรรมการ) ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน ที่มีสถานะทางศีลธรรมสูง และเป็นที่ยอมรับในความเป็นกลาง ได้รับการเลือกตั้งโดยรัฐภาคีจากคนชาติตน และจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะส่วนตัว ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการกระจายสัดส่วนของภูมิภาคอย่างเป็นธรรม และการเป็นตัวแทนของอารยธรรมหลากหลายรูปแบบและระบบกฎหมายหลัก ๆ

2. สมาชิกของคณะกรรมการจะได้รับการเลือกตั้งโดยการลงคะแนนลับจากรายชื่อนุคคลที่เสนอโดยรัฐภาคี รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจเสนอชื่อคนชาติตนได้หนึ่งคน

3. การเลือกตั้งครั้งแรกจะจัดขึ้นหกเดือนภายหลังจากที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ และอย่างน้อยที่สุดสามเดือนก่อนวันเลือกตั้งแต่ละครั้ง เลขธิการสหประชาชาติจะทำหนังสือเชิญรัฐภาคีให้เสนอนามผู้สมัครภายในสองเดือน และเลขธิการสหประชาชาติจะต้องเตรียมรายชื่อนามผู้ที่ได้รับการเสนอนามตามลำดับอักษร โดยระบุรัฐภาคีที่เป็นผู้เสนอนาม และจัดส่งรายนามต่อไปยังรัฐภาคี

4. การเลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการจะจัดขึ้นในการประชุมรัฐภาคีซึ่งจัดขึ้นโดยเลขธิการสหประชาชาติ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ในการประชุมดังกล่าว ซึ่งสองในสามของรัฐภาคีประกอบขึ้นเป็นองค์ประชุมนั้น ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกคณะกรรมการจะต้องเป็นบุคคลที่ได้รับการเสนอนามที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุด และได้รับเสียงมากเด็ดขาดจากผู้แทนของรัฐภาคีที่เข้าร่วมการประชุมและออกเสียง

5. (ก) สมาชิกคณะกรรมการจะได้รับการเลือกตั้งสำหรับวาระสี่ปี อย่างไรก็ตามสมาชิกเก่าคนในบรรดาสมาชิกที่ได้รับการเลือกในการเลือกตั้งครั้งแรกจะหมดวาระลงเมื่ออยู่ในตำแหน่งครบสองปี โดยประธานคณะกรรมการจะคัดเลือกชื่อของสมาชิกเก่าคนนี้ โดยการจับฉลาก ในทันทีหลังจากการเลือกตั้งครั้งแรก

(ข) สำหรับการจัดให้มีผู้แทนในตำแหน่งที่ว่างลง รัฐภาคีซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ยุติภารกิจในฐานะสมาชิกของคณะกรรมการ จะต้องแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากคนชาติตน ทั้งนี้ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการด้วย

6. รัฐภาคีจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของสมาชิกคณะกรรมการในขณะที่สมาชิกคณะกรรมการปฏิบัติภารกิจของคณะกรรมการ

ข้อ 9

1. รัฐภาคีที่รับที่จะเสนอรายงานให้เลขานุการสหประชาชาติเพื่อเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ เกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ทางด้านกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม กระบวนการบริหารและอื่น ๆ ซึ่งรัฐภาคีได้จัดให้มีขึ้น เพื่อบังคับใช้ข้อบทของอนุสัญญา

(ก) ภายในหนึ่งปีหลังจากที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับกับรัฐภาคีนั้น และ

(ข) ทุก ๆ สองปีหลังจากนั้นและเมื่อคณะกรรมการร้องขอ ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจขอข้อมูลอื่น ๆ จากรัฐภาคีได้

2. คณะกรรมการจะรายงานเป็นประจำทุกปี ผ่านเลขานุการสหประชาชาติ ให้สมัชชาสหประชาชาติรับทราบถึงกิจกรรมของคณะกรรมการ และอาจจัดทำข้อเสนอแนะและข้อแนะนำทั่วไป โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของรายงานและข้อมูลที่ได้รับจากรัฐภาคี ข้อเสนอแนะและข้อแนะนำทั่วไปเหล่านั้นจะได้รับการรายงานต่อที่ประชุมสมัชชา พร้อมด้วยทัศนะ (หากมี) จากรัฐภาคี

ข้อ 10

1. คณะกรรมการจะกำหนดระเบียบ ข้อบังคับการประชุมของตนเอง

2. คณะกรรมการจะเลือกเจ้าหน้าที่ของตนสำหรับวาระสองปี

3. สำนักงานเลขานุการสำหรับคณะกรรมการจะได้รับการจัดสรรให้โดยเลขานุการสหประชาชาติ

4. การประชุมคณะกรรมการโดยปกติจะจัดขึ้น ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ

ข้อ 11

1. หากรัฐภาคีใดเห็นว่ารัฐภาคีอื่นไม่ปฏิบัติตามข้อบทของอนุสัญญานี้ รัฐภาคีนั้นอาจนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ คณะกรรมการจะส่งต่อเรื่องดังกล่าวไปยังรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องนั้น ภายในสามเดือน รัฐภาคีที่ได้รับเรื่องจะต้องเสนอคำอธิบายเป็นลายลักษณ์อักษรหรือถ้อยแถลงให้เกิดความกระจ่างในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งระบุการจัดการแก้ไข ซึ่งรัฐภาคีนั้นอาจได้ดำเนินไปให้คณะกรรมการทราบ

2. หากเรื่องดังกล่าวไม่ได้รับการปรับแก้จนเป็นที่พอใจของทั้งสองฝ่าย ไม่ว่าจะโดยการเจรจาทวิภาคี หรือโดยกระบวนการอื่น ๆ ภายในหกเดือนหลังจากรัฐภาคีได้รับแจ้งการร้องเรียนครั้งแรก ไม่ว่ารัฐภาคีใดในระหว่างรัฐทั้งสองยอมมีสิทธิที่จะนำเรื่องดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่ง โดยการแจ้งให้คณะกรรมการและรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งนั้นทราบ

3. คณะกรรมการจะจัดการกับกรณีที่ยังถึงตามวรรค 2 ของข้อนี้ ก็ต่อเมื่อได้พิจารณาอย่างชัดเจนแล้วว่าได้มีการใช้มาตรการภายในประเทศทั้งหมดแล้ว แต่ไม่ประสบผลในกรณีดังกล่าว อันสอดคล้องกับหลักการกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นที่ตระหนักกันอยู่ทั่วไป อย่างไรก็ตาม กฎนี้จะไม่ถือปฏิบัติหากกระบวนการจัดการดังกล่าวดำเนินไปอย่างยืดเยื้อโดยไม่มีเหตุผลสมควร

4. ในกรณีใดก็ตามที่มีการนำเสนอต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการอาจขอให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องนั้นจัดหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้

5. ในขณะที่กรณีใดก็ตามตามข้อนี้ใช้ในการพิจารณาของคณะกรรมการ รัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง มีสิทธิอันชอบธรรมที่จะจัดส่งผู้แทนเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงในขณะที่คณะกรรมการพิจารณาเรื่องดังกล่าว

ข้อ 12

1. (ก) หลังจากที่คณะกรรมการได้รับและได้รวบรวมข้อมูลเห็นว่าจำเป็นทั้งหมดแล้ว ประธานคณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อไกล่เกลี่ย (ต่อไปนี้จะเรียกว่า คณะกรรมการ) ประกอบด้วยบุคคลห้าคน ซึ่งอาจเป็นสมาชิกคณะกรรมการหรือไม่ก็ได้ สมาชิกคณะกรรมการจะได้รับการแต่งตั้งโดยฉันทามติจากคู่กรณี และคณะกรรมการจะประสานงานระหว่างรัฐภาคีคู่กรณีโดยมุ่งหวังที่จะนำมาซึ่งการแก้ไขปัญหอย่างสันติ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเคารพในอนุสัญญา

(ข) หากรัฐภาคีคู่กรณีไม่สามารถตกลงกันได้ภายในสามเดือนในเรื่องการแต่งตั้งบุคคลเข้ามาเป็นสมาชิกคณะกรรมการทั้งหมดหรือบางส่วน สมาชิกคณะกรรมการที่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐภาคีคู่กรณีจะได้รับการเลือกตั้งโดยการลงคะแนนลับของคณะกรรมการด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกคณะกรรมการ

2. สมาชิกคณะกรรมการจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะส่วนตัว และจะต้องไม่เป็นคนชาติของรัฐภาคี คู่กรณีหรือรัฐที่มีได้เป็นภาคีอนุสัญญา

3. คณะกรรมการจะเป็นผู้เลือกประธานและกำหนดระเบียบ ข้อบังคับของตน

4. โดยปกติการประชุมคณะกรรมการจะจัดขึ้น ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ หรือในสถานที่อื่นตามแต่คณะกรรมการจะเห็นว่าสะดวก

5. สำนักเลขานุการซึ่งจัดให้มีขึ้นตามข้อ 10 วรรค 3 ของอนุสัญญานี้ จะทำงานให้คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นกรณีมีข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคี

6. รัฐภาคีคู่กรณีจะร่วมกันรับผิดชอบภาระค่าใช้จ่ายของสมาชิกคณะกรรมการอย่างเท่าเทียมกัน ตามประมาณการค่าใช้จ่ายโดยเลขานุการสหประชาชาติ

7. เลขานุการจะได้รับอำนาจให้จ่ายค่าใช้จ่ายของสมาชิกคณะกรรมการ (หากจำเป็น) ก่อนที่จะได้รับการใช้คืนจากรัฐภาคีคู่กรณี ตามวรรค 6 ของข้อนี้

8. คณะกรรมการจะได้รับข้อมูลที่คณะกรรมการได้รับและรวบรวม และคณะกรรมการอาจขอให้รัฐที่เกี่ยวข้องจัดส่งข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ได้

ข้อ 13

1. เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวอย่างสมบูรณ์แล้ว คณะกรรมการจะจัดเตรียมรายงานและเสนอต่อประธานคณะกรรมการ ระบุถึงผลการสอบสวนในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวระหว่างคู่กรณี และรวบรวมข้อเสนอแนะซึ่งคณะกรรมการเห็นเหมาะสมสำหรับการแก้ไขข้อพิพาทอย่างสันติ

2. ประธานคณะกรรมการจะจัดส่งรายงานของคณะกรรมการให้กับรัฐภาคีคู่กรณีและภายในสามเดือน รัฐภาคีคู่กรณีจะต้องแจ้งให้ประธานคณะกรรมการทราบว่ารัฐนั้นยอมรับหรือไม่ยอมรับข้อเสนอแนะตามที่ระบุไว้ในรายงานของคณะกรรมการ

3. ภายหลังจากช่วงเวลาที่มีในวรรค 2 ของข้อนี้ ประธานคณะกรรมการจะจัดส่งรายงานของคณะกรรมการและประกาศของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องไปยังรัฐอื่น ๆ ที่เป็นภาคีสัญญา

ข้อ 14

1. รัฐภาคีรัฐหนึ่งรัฐใดอาจประกาศยอมรับอำนาจของคณะกรรมการในการรับพิจารณาข้อร้องเรียนจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลภายในเขตอาณาของรัฐภาคีนั้น ซึ่งอ้างว่าได้ตกเป็นเหยื่อของการละเมิดสิทธิตามที่ระบุในอนุสัญญานี้โดยรัฐภาคีนั้น ทั้งนี้ คณะกรรมการจะไม่รับข้อร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับรัฐภาคีที่มีได้ประกาศยอมรับอำนาจของคณะกรรมการ

2. รัฐภาคีซึ่งได้ประกาศตามวรรค 1 ของข้อนี้อาจจัดตั้งหรือมอบหมายหน่วยงานภายใต้กระบวนการกฎหมายแห่งชาติของรัฐนั้นให้มีอำนาจรับพิจารณาข้อร้องเรียนจากบุคคลและกลุ่มบุคคลภายในเขตอาณาของรัฐนั้น ซึ่งอ้างว่าตกเป็นเหยื่อของการละเมิดสิทธิตามที่ระบุในอนุสัญญานี้ และได้ใช้มาตรการจัดการแก้ไขในระดับท้องถิ่นจนหมดสิ้นแล้ว แต่ไม่บังเกิดผล

3. รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องมอบเอกสารประกาศตามวรรค 1 ของข้อนี้ และเอกสารระบุชื่อของหน่วยงานที่ได้จัดตั้งหรือได้รับมอบหมายตามวรรค 2 ของข้อนี้ให้เลขาธิการสหประชาชาติ ซึ่งจะจัดส่งสำเนาเอกสารไปแจ้งรัฐภาคีอื่น ๆ ทั้งนี้ รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องอาจเพิกถอนการประกาศนี้ได้ทุกเมื่อ โดยการแจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติ แต่การเพิกถอนดังกล่าวจะต้องไม่กระทบต่อการร้องเรียน ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ

4. หน่วยงานซึ่งจัดตั้งขึ้นหรือได้รับมอบหมายตามวรรค 2 ของข้อนี้ จะจัดทำทะเบียนข้อร้องเรียน และจะจัดส่งสำเนาทะเบียนดังกล่าวเป็นรายปีให้เลขาธิการสหประชาชาติตามช่องทางที่เหมาะสม โดยเป็นที่เข้าใจกันว่า จะไม่มีการเปิดเผยเนื้อหาต่อสาธารณชน

5. ในกรณีที่หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นหรือได้รับมอบหมายตามวรรค 2 ของข้อนี้ไม่สามารถปฏิบัติงานเป็นที่พอใจ ผู้ร้องเรียนมีสิทธิที่จะร้องเรียนเรื่องดังกล่าวไปยังคณะกรรมการภายในเวลา 6 เดือน

6. (ก) คณะกรรมการจะแจ้งข้อร้องเรียนที่ได้รับต่อรัฐภาคีที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิดข้อบทของอนุสัญญา โดยจะไม่เปิดเผยชื่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยมิได้รับอนุญาต ทั้งนี้ คณะกรรมการจะไม่รับข้อร้องเรียนที่ไม่มีการลงนาม

(ข) ภายในระยะเวลา 3 เดือนหลังจากที่ได้รับแจ้งข้อร้องเรียน รัฐจะต้องจัดส่งคำอธิบายเป็นลายลักษณ์อักษรหรือถ้อยแถลงไปยังคณะกรรมการเพื่อให้เกิดความกระจ่างในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งระบุการจัดการแก้ไขที่รัฐนั้นอาจได้ดำเนินการแล้ว

7. (ก) คณะกรรมการจะพิจารณาข้อร้องเรียน โดยคำนึงถึงข้อมูลที่ได้รับจากรัฐภาคีและผู้ร้องเรียน ทั้งนี้ คณะกรรมการจะไม่พิจารณาข้อร้องเรียน หากผู้ร้องเรียนมิได้ประกันว่าได้ใช้กระบวนการจัดการภายในที่มีอยู่จนหมดสิ้นแล้ว แต่ไม่บังเกิดผล อย่างไรก็ตาม กฎนี้จะไม่ถือปฏิบัติหากกระบวนการจัดการดังกล่าวดำเนินไปอย่างยืดเยื้อ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(ข) คณะกรรมการจะจัดส่งข้อเสนอแนะไปยังรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องนั้น และไปยังผู้ร้องเรียน

8. คณะกรรมการจะรวมสรุปข้อร้องเรียนดังกล่าว สรุปคำอธิบายและถ้อยแถลงของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการไว้ในรายงานประจำปีตามความเหมาะสม

9. คณะกรรมการจะมีอำนาจปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในข้อนี้ เมื่อรัฐภาคีอนุสัญญาอย่างน้อยที่สุด 10 รัฐ ได้ประกาศยอมรับอำนาจของคณะกรรมการตามวรรค 1 ของข้อนี้

ข้อ 15

1. ในระหว่างที่รอให้ปฏิญญาว่าด้วยการคืนเอกราชให้แก่ประเทศและกลุ่มชนที่ตกเป็นอาณานิคมตามข้อมติสมัชชาสหประชาชาติที่ 1514 (XV) ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2503 บรรลุวัตถุประสงค์ ข้อบทของอนุสัญญานี้จะไม่จำกัดสิทธิของกลุ่มชนเหล่านั้นที่จะร้องเรียน ตามที่ได้อนุญาตไว้ในกติการะหว่างประเทศอื่น ๆ ของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษ

2. (ก) คณะกรรมการซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 8 วรรค 1 ของอนุสัญญานี้จะรับสำเนาข้อร้องเรียนจากองค์กรของสหประชาชาติ ซึ่งดูแลงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักการและวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ ในการพิจารณาข้อร้องเรียนขององค์กรเหล่านี้จากผู้ที่อยู่อาศัยในดินแดนที่อยู่ในภาวะทรัสตีและดินแดนที่ยังมิได้ปกครองตนเอง และดินแดนอื่น ๆ ที่ข้อมติสมัชชาที่ 1514 (XV) มีผลใช้บังคับ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ และจะจัดส่งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับข้อร้องเรียนเหล่านี้ให้องค์กรเหล่านั้นทราบ

(ข) คณะกรรมการจะรับสำเนารายงานจากองค์กรของสหประชาชาติที่เกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายยุติธรรมการบริหารหรือมาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักการและวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ ซึ่งผู้มีอำนาจปกครองในดินแดนที่อ้างถึงในวรรคย่อย (ก) ของข้อนี้ได้นำไปใช้ และคณะกรรมการจะแสดงความคิดเห็นและจัดทำข้อเสนอแนะไปยังองค์กรเหล่านี้

3. คณะกรรมการจะรวมสรุปข้อร้องเรียนและรายงานจากหน่วยงานของสหประชาชาติ และข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อร้องเรียน และรายงานนั้นไว้ในรายงานของคณะกรรมการต่อสมัชชา

4. คณะกรรมการจะขอรับข้อมูลเกี่ยวกับดินแดนที่อ้างถึงในวรรค 2 (ก) ของข้อนี้ ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้จากเลขธิการสหประชาชาติได้

ข้อ 16

ข้อบทของอนุสัญญาซึ่งเกี่ยวข้องกับการค้าซื้อพิพาทหรือข้อร้องเรียนจะต้องนำไปบังคับใช้โดยปราศจากอคติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอื่น ๆ ซึ่งกติกาหรืออนุสัญญาที่ได้รับการรับรองจากสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษได้กำหนดไว้ในการยุติข้อพิพาทหรือข้อร้องเรียนในเรื่องการเลือกปฏิบัติ และจะไม่กีดกันรัฐภาคีจากการแสวงหากระบวนการอื่น ๆ เพื่อยุติข้อพิพาทตามที่กำหนดไว้ในความตกลงระหว่างประเทศทั่วไปและที่จัดทำขึ้นเป็นพิเศษ ซึ่งมีผลใช้บังคับกับรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องนั้น

ภาค 3

ข้อ 17

1. อนุสัญญานี้เปิดให้รัฐซึ่งเป็นสมาชิกสหประชาชาติ หรือสมาชิกทบวงการชำนัญพิเศษ รัฐภาคีแห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และรัฐอื่นซึ่งสมัชชาสหประชาชาติได้เชิญให้เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญานี้ ลงนามได้
2. อนุสัญญานี้ต้องมีการให้สัตยาบัน สัตยาบันสารจะต้องเก็บรักษาไว้ที่เลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ 18

1. อนุสัญญานี้จะเปิดให้รัฐซึ่งกล่าวถึงในข้อ 17 วรรค 1 เข้าภาคยานุวัติได้
2. ภาคยานุวัติจะมีผลเมื่อมีการมอบภาคยานุวัติสารไว้ที่เลขาธิการสหประชาชาติเก็บรักษา

ข้อ 19

1. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อครบกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้มีการมอบสัตยาบันสารและภาคยานุวัติสาร ฉบับที่ 27 ต่อเลขาธิการสหประชาชาติแล้ว
2. สำหรับรัฐแต่ละรัฐซึ่งได้ให้สัตยาบันฉบับนี้ หรือได้เข้าภาคยานุวัติ ภายหลังจากที่ได้มีการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร ฉบับที่ 27 อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับกับรัฐนั้น 30 วัน หลังจากวันที่รัฐนั้นได้มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของตนแล้ว

ข้อ 20

1. เลขาธิการสหประชาชาติจะรับข้อสงวนที่รัฐต่าง ๆ จัดทำในขณะที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ และส่งต่อให้รัฐทุกรัฐที่เป็นภาคีหรือจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้ ทั้งนี้ รัฐภาคีใดที่ต้องการคัดค้านข้อสงวนดังกล่าว จะต้องแจ้งคัดค้านต่อเลขาธิการสหประชาชาติภายใน 90 วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งจากเลขาธิการสหประชาชาติ

2. ไม่อนุญาตให้ตั้งข้อสงวนที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของอนุสัญญา และที่อาจมีผลกีดกันการดำเนินการขององค์กรใด ๆ ที่จัดตั้งขึ้นตามอนุสัญญานี้ ทั้งนี้ จะถือว่าข้อสงวนไม่สอดคล้องหรือเป็นอุปสรรคกีดกันหาก 2 ใน 3 ของรัฐภาคีของอนุสัญญานี้คัดค้านข้อสงวนนั้น

3. จะถอนข้อสงวนได้ในทุกโอกาส โดยการแจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติและการแจ้งดังกล่าวจะมีผลในวันที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับเอกสารแจ้ง

ข้อ 21

รัฐภาคีอาจเพิกถอนอนุสัญญาโดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ การเพิกถอนจะมีผลใช้บังคับหนึ่งปีภายหลังจากวันที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการแจ้งดังกล่าว

ข้อ 22

ข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างรัฐภาคีสองรัฐหรือมากกว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการนำอนุสัญญาไปใช้ซึ่งไม่อาจตกลงกันได้โดยการเจรจาหรือโดยกระบวนการซึ่งได้ระบุไว้ในอนุสัญญานี้ หากได้รับการร้องขอจากรัฐที่เป็นคู่กรณี จะได้รับการเสนอต่อไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเพื่อพิจารณา เว้นเสียแต่ว่าคู่กรณีตกลงที่จะจัดการด้วยวิธีการอื่น

ข้อ 23

1. รัฐภาคีใด ๆ อาจขอให้มีการแก้ไขอนุสัญญานี้ได้ทุกเมื่อ โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

2. สมัชชาสหประชาชาติจะตัดสินใจว่าจะดำเนินการใด ๆ หรือไม่ ต่อคำขอดังกล่าว

ข้อ 24

เลขาธิการสหประชาชาติจะแจ้งให้รัฐที่อ้างถึงตามข้อ 17 วรรค 1 ของอนุสัญญานี้ ถึงรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (ก) การลงนามให้สัตยาบันและการภาคยานุวัติตามข้อ 17 และ 18
- (ข) วันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับตามข้อ 19
- (ค) การติดต่อและการประกาศที่ได้รับตามข้อ 14 20 และ 23
- (ง) การเพิกถอน ตามข้อ 21

ข้อ 25

1. อนุสัญญานี้ซึ่งจัดทำไว้เป็นภาษาจีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน เป็นต้นฉบับแท้ซึ่งเท่าเทียมกัน จะเก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานบรรณสารของสหประชาชาติ

2. เลขาธิการสหประชาชาติจะส่งสำเนาที่รับรองแล้วของอนุสัญญานี้ไปยังรัฐทั้งปวงที่ได้กล่าวถึงในข้อ 17 วรรค 1 ของอนุสัญญานี้